

Region nord

FOTO: KATRINE GRAN ANDERSEN

MISJONSSAMBANDET NORD

Adresse: Sjøgata 28,
9300 Finnsnes
Telefon: 454 16 210
E-post: nord@nlm.no

Giverkonto: 8220 02 90131

Ansvarlig redaktør:
Øivind Ruud Kringstad

INGEN SUKSESS UTEN BØNN

Hva gjør at barne- og ungdomsarbeidet i Lakselv når så mange?

LES MER PÅ SIDE 47

INNSPILL

ØIVIND RUUD KRINGSTAD
Regionleder

Til kamp, på kne!

Den svenske teologen Olof Edsinger, generalsekretær i Svenska Evangeliska Alliansen, er aktuell med boken *Farlige for fienden*. Det er Forlagshuset Lunde som nylig har utgitt boken om åndsmakter og åndelig kamp på norsk. En innledende artikkel av ham kan leses på foross.no.

Emnet vil nok få en del til å rygge og tenke at «dette blir litt too much». Samtidig er åndelighet og spiritualitet stadig vanligere i samfunnet vårt.

«Den evige seieren over alle onde makter og djevelen selv ble vunnet av Jesus Kristus på korset.»

Uansett hva du tenker er dette ord og begreper Bibelen tar for gitt som vår virkelighet. For en kristen er det avgjørende å ha samme grunnsyn som det Bibelen selv presenterer. Hvis ikke vil naturligvis alt det følgende komme ut av kurs.

Johannes er tydelig i 1 Joh 5,19: «Verden ligger i det onde». Paulus ber oss ta på Guds fulle rustning i Efeserbrevet 6 og gjennom hele Jesu virke ser vi at han frir mennesker fra slaveri under onde åndsmakter.

Allerede før vår verden ble til har nemlig disse to kreftene stått mot hverandre. Djevelen og hans hær er satan, som betyr motstander, til Gud og hans himmelske rike.

I de flestes hverdag oppleves ikke dette så dramatisk som ordene innbyr til, men det betyr ikke at dramatikken er borte! Det finnes nemlig ikke noe tredje alternativ. Tanken om en nøytral sone ville jo være både behagelig, mindre alvorlig og ikke så forpliktende. Men Bibelen er svart-hvit her: «Den som ikke er med meg er mot meg», sier Jesus i Lukas 11.

Den evige seieren over alle onde makter og djevelen selv ble vunnet av Jesus Kristus på korset. Takk og pris! I lys av det gir det derfor sterk mening å snakke om misjon og kristen virksomhet. Plutselig får bønnesamlingen, forsamlingsmøtet, sykebesøket og barnelagsandakten et nytt lys. Helt ordinær kristen virksomhet er samtidig åndelig krigføring!

I Paulus' formaning om å gjøre bruk av Guds fulle rustning lærer vi at vi skal «Be til enhver tid i Ånden med all bønn og påkallelse.» Ef 6,18.

Vi er alle en del av denne kampen. I oss selv har vi ikke noe å stille opp med, men i bønn til Jesus har vi all grunn til å delta. Vi ber til ham som kommer med seier for å seire (Åp 6).

Gud alene står for vekst og kraft og du er invitert til å innta fiendens territorium! Som noen frimodige frelsesarmésoldater en gang skal ha omtalt et nyoppstartet arbeid i en by: «Vi har åpnet ild mot fienden!»

FOTO: KARIN KVALVIK JOHANSEN

PERSONALSAMLING OG BØNEFOLDER

De ansatte i regionen hadde personalsamling 1.–2. november. Der gikk vi gjennom viktige tema for arbeidet og oppdaterte hverandre på hvordan det går på de ulike arbeidsplassene. Den gode samtalen og mye latter preget samlingen!

På samlingen tok vi bilde til bønnefolderen, som hvert år produseres som et lite hefte, passelig til å legge i en bibel eller på kaffebordet. Det inneholder bønnetema for steder, institusjoner, foreninger og personer i vår region og misjonsfeltene til Misjons-sambandet. Denne rulles nå ut, og vil bli tilgjengelig på ulike arrangementer i regionen framover.

Vær med å be for oss, at Ordet må få løpe fritt, og holdes i ære det kommende året! (2 Tess 3,1)

HÅKON SYRSTADENG

SØKERTALL HAR SKUTT I VÆRET

Fjellheim bibelskole opplever en stor økning i søknader til kommende skoleår. Ved utgangen av oktober var det kommet 85 søknader, og av disse har allerede 21 takket ja til skoleplass! Etter noen år med færre elever, er det gledelig å se at søkningen til bibelskolen har fått et oppsving. Vi unner alle et år på bibelskole i Nord-Norge, og elevtallet har også mye å si for økonomien til skolen.

KRISTIN BAKENG OLUFSEN

Mitt
vitnesbyrd

SOFIE YRI AABERG

FOTO: PRIVAT

«Herren skal stride for dere og dere skal være stille» 2 Mosebok 14,14.

Jesus har minnet meg på disse ordene i det siste, at den kampen vi står i, skal vi ikke ta alene.

Han er der og kjemper sammen med oss.

Det er en film som jeg er glad i som viser nettopp dette; at det er Jesus som skal kjempe for oss. Den filmen heter «War room», krigsrommet oversatt til norsk. Det er en typisk amerikansk film og handler om at vi skal sette oss inn i lønnekammeret, eller i «krigsrommet» å be. For vi klarer ikke å stå i kampen alene, vi må ha noen med oss, nemlig Gud.

Den krigen som vi står i, skal vi la Gud kjempe for oss, for han er større en alle kriger.

Vi lever i en verden der det er krig mellom land, familier og venner, og ikke minst

så står alle i en åndelig krig. Det står i Efeserne at «For vår kamp er ikke mot kjøtt og blod, men mot makter og åndskrefter, mot verdens herskere i dette mørket, mot ondskapens åndehær i himmelrommet.» Efeserne 6,12.

La oss derfor ta med alt dette frem for Gud i bønn, be om at han må beskytte oss og hjelpe oss i den kampen vi står i.

For det er en som ønsker å bryte oss ned, men vi har også en som vil hjelpe oss opp.

«De skal gå til krig mot deg, men ikke vinne. For jeg er med deg, jeg vil frelse deg, sier Herren. Jeg vil berge deg ut av de ondes hånd og fri deg fra voldsmenns grep.» Jeremia 15, 20b–21.

«Nåde være med alle som elsker vår Herre Jesus Kristus i et liv som aldri skal forgå!» Efeserne 6,24.

Møter i den kommende tiden

All møte- og reisevirksomhet er naturligvis ikke med i denne oversikten, men dette dekker en god del i tiden fremover. Vær med å be for samlingene.

3. desember Kårvikhamn bedehus
7.–8. desember Fjellheim bibelskole, VITNE
17. desember Finnsnes misjonsforsamling
26.01–1.02 Kårvikhamn bedehus
30.01–4.02 Rognan
2.–4. februar Inspirasjonssamlingen Skoghus
20.–25. februar Finnsnes Misjonsforsamling
12.–17. mars Tromsø og omegn
12.–17. mars Lebesby og Lakselv
18.–22. mars Nordborg skoler
28.–31. mars Påskemøter Jakobsbakken
28.–31. mars Påskemøter Skoghus

Morten Pettersen
Øivind Ruud Kringstad
Øivind Ruud Kringstad
Rolf Lavik
Per Tveten
Rolf Lavik og Lars Kjetil Emblem
Harald Tjervåg
Preben Solvang
Ove Sandvik
Anette Fredly og NNteamet

BUR's spalte

FOTO: PRIVAT

SENTRUM

I BUR sin spalte presenterer vi i år noen av lagene vi driver gjennom Misjons-sambandet i Nord-Norge. I denne utgaven står «Sentrum» for tur.

– Det beste med Sentrum er mest av alt folkene. Det er deilig å kunne være med i et kristent fellesskap. Sentrum er ett av mine høydepunkter i måneden og jeg gleder meg alltid til å spille, le og være med andre kristne, sier Live Vassbø, som er en av deltakerne på Sentrum.

Sentrum er en ungdomsklubb i regi av Fjellheim Misjonsforsamling i Tromsø. Her samles vi en lørdag i måneden. Tidligere het ungdomsklubben Jubel, men i høst ble navnet endret til Sentrum. Vi ønsker at ungdomsklubben skal ha Jesus og hans frelsesverk i sentrum. Og at det kan være et sted hvor en kan lære mer om hva Jesus har gjort for oss, og hvordan vi kan være hans etterfølgere. Så håper vi at ungdommer kan kjenne at Sentrum er et trygt og inkluderende fellesskap der de selv kan vokse i tro og ha det gøy sammen med andre kristne venner.

I tillegg til andakten spiser vi sammen, spiller spill og har ulike aktiviteter. Denne høsten har vi i tillegg til å være på samlinger på Fjellheim, bowlet og vært på Lauklines Kystferie på Kvaløya. Vi planlegger også en samling sammen med Åpne Dører senere i høst. Det ser vi frem til!

Vi håper også at ungdommer som ikke er troende kan få lyst å komme og ta del i fellesskapet vi har, og her få høre om og bli kjent med Jesus. Vær gjerne med å be for arbeidet og ungdommene som deltar!

HANNA KJÆR

DET ENKLE BÆRER

FOTO: PRIVAT

Mitt andaktsliv

I denne faste spalten utfordres ulike mennesker til å dele enkle praksiser i personlig andaktsliv. Hvordan dette gjøres rent praktisk er svært ulikt, her kan vi berike hverandre. Jon Syver Nordby bor i Lavangen, er gift med Mette, har fem voksne barn, er pensjonist og er med i eldsterådet i Fjellheim misjonsforsamling.

– Hva inngår som en del av ditt andaktsliv?

– «Hver dag er en sjelden gave», synger vi. I familien vår har vi kjent det trygt å begynne dagen med å lese fra en andaktsbok og be til Jesus sammen. – Jeg følger også bibeltekster i Logos (tidl. Bibelnøkelen). Her tas jeg inn også i avsnitt jeg neppe ville valgt selv, og jeg får hjelp til å forstå det jeg leser.

– Har det alltid vært slik? Fortell kort om din vei til denne måten å legge det opp på.

– De gode vanene har vært til hjelp. Men i en travel hverdag er det ofte flere hensyn å ta. Kanskje kan vi oppmuntre hverandre til å gjøre ting enkelt? Også bare en bønn ved frokosten kan over tid gi barna våre et grunnfestet sinn. Nå kan jeg også få et bibelvers for dagen på SMS. Det er fint!

– Hvordan hjelper dette deg til å vokse som en kristen?

– «Ikke alle dager er like». Også andaktslivet prøves. Når vi opplever sykdom eller vanskelige tider, kan vi bli mer avhengig av hva Jesus har sagt og lovet. Jeg kan be til Jesus og lære å stole på ham. Har også erfart velsignelsen gjennom sang og musikk og bibelgruppe. Veksten er det bare Gud som kan gi; det hviler ikke på noe jeg skal få til.

– Har du en spesiell bok du vil anbefale, utenom Bibelen, som har hatt betydning for ditt personlige forhold til Jesus?

– Bøkene «Fra bønnens verden» og «Grunnsannheter til frelse» fikk bety mye for meg som ungdom. Jeg anbefaler også gjerne «den lille katekismen», som jeg ofte vender tilbake til.

ØIVIND RUUD KRINGSTAD

FOTO: PRIVAT

KARIN KVALVIK JOHANSEN ER NY SALTENARBEIDER

Siden 1. september har Karin Kvalvik Johansen vært ansatt som Saltenarbeider. Hun bor på Rognan sammen med sin familie. Hennes oppgaver er knyttet til koordinering av virksomheten vår i området sammen med noe besøk i lokalt arbeid. Stillingen er på 20 % og er midlertidig, til sommeren 2024.

ØIVIND RUUD KRINGSTAD

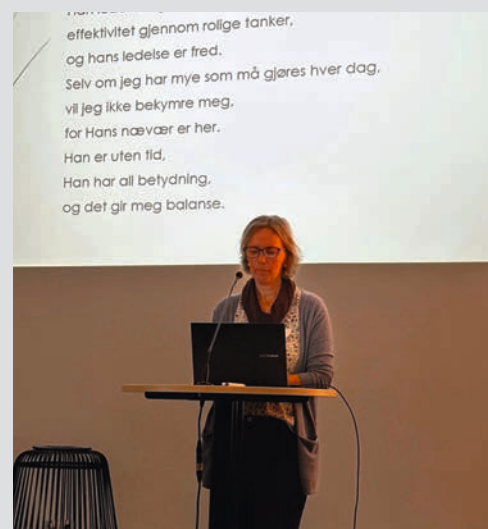
PÅSKEARRANGEMENT

FOTO: UNSPLASH

Det blir møter og arrangement ulike steder i regionen også denne påsken. Følg med på nlm.no og lokale kanaler for nærmere informasjon. I Tromsø blir det familieleir på Fjellheim bibelskole, på Skoghus blir det påskemøter og på Jakobsbakken blir det påskemøter med mulighet for å bo og ordne seg selv i leiligheter og hybler.

ØIVIND RUUD KRINGSTAD

KVINNEHELG MED SIDEMARG

TEKST OG FOTO GUNNLAUG BØ

Stress på jobb. Krevende småbarnsliv. Bekymringer. Prestasjonspress. Husarbeid. Lista kunne fortsatt. Vi hadde nemlig hver våre ting som vi trengte hvile fra, vi som var samlet på Skoghus på kvinnehelg 20.-22. oktober. Da passet det godt at tema for helga var nettopp «hvile». Eli Fuglestad delte en fin kombinasjon av erfaringer fra eget liv, bibelord og refleksjoner rundt hvorfor og hvordan man kan hvile. Over 50 kvinner i ulike alder og livssituasjon fikk senke skuldrene, lytte, snakke og være sammen. Målet var påfyll for både ånd, sjel og legeme. Og det fikk vi, gjennom tema-

samlinger, smågrupper, god mat og varierte aktiviteter.

Eli brukte et fint bilde på hvordan hvile påvirker forholdet vårt til Gud: Å hvile er å leve livet med «sidemarg». Når en elev må lage marg i matteboka si, er det for å lage oversikt over oppgavene. Men margen gir også plass til at læreren kan kommentere og rettlede. På samme måte kan det å hvile gi rom for oversikt og system i tankene, og det kan gi rom for Guds stemme i våre liv. Dette var en viktig påminnelse for meg: Å hvile handler ikke bare om selve hvilen, men også

frukten av det å hvile.

Jesus lover å gi oss hvile når vi kommer til ham: «Kom til meg alle som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi dere hvile!» (Matt. 11,28). Og akkurat det ble det fineste for meg denne helga: Påminnelsen om at jeg skal få komme til Jesus og legge fra meg alt mitt strev og alle mine nederlag. Der kan jeg hvile, vokse og bære frukt. Da handler det ikke først og fremst om hva jeg må hvile fra, men *hvem* jeg får hvile hos.

SJELESØRGERE TILGJENGELIG

Linda og Lisbeth.

FOTO: PRIVAT

I ulike livsfaser og situasjoner kan en fortrolig samtale med en sjelesørger gjøre utrolig godt. Både rent menneskelig og åndelig oppmuntres et kristent fellesskap til å være til hjelp for hverandre. I Misjonssambandet er det tre ansatte som arbeider med dette og som er tilgjengelig for både ansatte og frivillige. Grete Yksnøy Martinsen og Greta og Svein Strand er både tilgjengelig for samtale og har en del under-

visning og kursvirksomhet.

En del av deres virke er å arrangere nettverkssamlinger for frivillige sjelesørgere. I vår region er dette Vegard Svensen (Senja), Lisbeth Fjell Leithe (Bodø) og Linda Tråsdahl (Finnsnes). Deres tjeneste er hovedsakelig lokal og å være tilgjengelig på arrangement i regionen, men de kan også kontaktes via telefon eller nett for samtale og forbønn.

ØIVIND RUUD KRINGSTAD

BEGGE FOTO: TONE TRÅSDAHL

«FINNES DET INGEN GUDER FRA NORGE?»

TEKST TONE OG OLE BJARNE TRÅSDAHL

«Hvorfor tror du på en Gud fra Israel når du selv er fra Norge?» «Mammaen min sier Jesus er en gud fra Israel, og hun sier jeg må tilbe gudene fra Japan siden jeg er japansk.» «Finnes det ikke guder fra Norge som dere kan tilbe?» En av kompisene til den ene gutten min spør meg om dette. Øynene hans er store, munnen er halvåpen. Ved siden av han, på kommoden der i stua hans, står utstyret klart for å kunne gjennomføre et bønneritual som skal behage hans gud slik at han kanskje får et vellykket liv som gevinst tilbake.

GUD FOR HELE VERDEN. Jesus ble virkelig født i Israel, men han kom fordi han elsket hele verden så masse at han gav sitt liv slik at hver

den som tror på han skal få leve om han enn dør. Jesus er Gud for hele verden. Jesus kom for å berge mennesker fra alle nasjoner til et liv med seg.

Denne gutten og moren har ved flere anledninger vært med oss i kirka på ulike tilstelninger for barn. De er blitt våre venner, og det har helt fra starten av vært mange interessante samtaler om livet og om tro. Det er nok nysgjerrigheten for det ukjente som får folk til å bli med oss til kirka i første omgang. Det er fremdeles lite kjennskap til Jesus i den japanske befolkningen. Jesu liv og lære er annerledes enn det japanske idealet om at du får fortjenester og lykke i livet ettersom hvor hardt du jobber.

SÅ LENGE GUD VIL. Nå har vi vært her i Japan i litt over fem år, men fortsatt blir vi overrasket av episoder som den over. Japanerne er på mange måter så like nordmenn, men på andre måter så utrolig ulike.

Om ett års tid, i juni 2024 skulle den første perioden vår i Japan vært ferdig. Men i mellomtiden har ordningene blitt endret. Misjonssambandet har gått over til å ha faste stillinger for stort sett alle misjonærene sine. Dermed planlegger vi nå ingen retur til Norge i 2024. Vi er i Japan på ubestemt tid. For oss kjennes dette godt og trygt. Og når folk spør hvor lenge vi skal være i Japan, kan vi svare: «Så lenge Gud vil».

UTVIDELSE AV ANTALL PlassER I HEIMLY BARNEHAGE

FOTO: ØIVIND RUUD KRINGSTAD

Heimly Barnehage gikk fra 72 plasser til 83 plasser fra nytt barnehageår 15. august. Hovedopptaket i kommunen i mars viste at det var for få plasser i kommunen, og da spesielt i sentrumsområdene, Finnsnes og Silsand. Det kom derfor en forespørsel i mai fra kommunen om vi hadde mulighet til å ta inn flere barn.

Ny barnehagelærer var nettopp ansatt med start i august, og vi hadde derfor nok pedagoger på huset til å fylle lovkravene ved en utvidelse, opp til 83 plasser. Etter ombygging de siste årene er lokalene nå godt tilpasset barnehagedrift, og de anså det også som praktisk mulig med tanke på garderobeplasser, lekeareal og så videre. Dermed søkte vi om utvidelse, og 83 plasser ble både innvilget og raskt fylt opp.

Barn under tre år teller som to plasser, så totalt i barnehagen utgjør i år de 83 plassene 59 barn, fordelt på 4 avdelinger.

STINE THOMASSEN

LEIRER OG ARRANGEMENT FRAMOVER

VISION Nordborg	18.–21. januar
Inspirasjonssamling Skoghus	2.–4. februar
Barneleir Fjellheim	16.–18. februar
Bibelkurs Fjellheim	19.–23. februar
Bibelkurs Fjellheim	26. feb–1. mars
Familieleir Jakobsbakken	1.–3. mars
Rooted (en retreat for unge voksne) på Fjellheim	4.–8. mars

SAMTALE MED KATRINE OM LEIRARBEIDET I LAKSELV

FOTO: KATRINE GRAN ANDERSEN

I kjølvannet av Vision Lakselv, som en kunne lese om i den nasjonale utgaven av Utsyn, er det verdifullt å tenke på hvilke byggeklosser arbeidet vårt i Porsanger er bygget på. Så jeg tok en telefon til Katrine Gran Andersen, barne- og ungdomsarbeider i Porsanger, og daglig leder på Karalaks leirsted, og stilte henne noen spørsmål.

TEKST HÅKON SYRSTADENG

Vision Lakselv ble arrangert av Misjonssambandet Ung 27.-29. oktober i år, og det samlet på det meste 55 ungdommer på misjonshuset

i Lakselv fredagskvelden. Flere ganger har det vært opp mot 50 barn på barnelag. Våre best besøkte leirer er også i Lakselv. Hva ligger bak en sånn utvikling i «lille» Lakselv? Har Katrine knekt koden for å drive kristent barne- og ungdomsarbeid?

BØNN OG ENHET. På dette spørsmålet er Katrine veldig tydelig på at hun ikke har knekt noen koder. Hun peker først og fremst på noen medlemmer i Lakselv misjonsforening, som for tre år siden bestemte seg for å ha faste bønnesamlinger på misjonshuset hver torsdag. Dette hadde ikke skjedd uten bønn, mener Katrine.

Men det er også flere faktorer som spiller inn.

– Utenom bønnesamlingene, har faste ansatte vært en velsignelse for arbeidet, så en ikke må belage alt på frivillige hender, sier

Katrine.

– Og kanskje enda viktigere er enhet!

Med enhet mener hun samarbeidet med Porsanger Pinsemenighet, Den norske kirke og Evangelisk Barnemisjon, og Norges Samemisjon som eier misjonshuset i Lakselv først og fremst. At en kan være sammen om arbeidet, i stedet for å gi etter for fremmedfrykt, er viktig for henne.

INSPIRERENDE TRO. Personlig har jeg blitt inspirert av Marius, Katrine sin mann, som er driftsleder på Karalaks og aktiv i den lokale pinseforsamlingen. Han har fortalt om hvordan han «fikk tro» for å fornye leirstedet uten å vite om midlene strakk til.

På spørsmål om det har vært vanskelig å ha folk, svarer Katrine at det er tøft å stå i et arbeid over lang tid, men at de ikke har slitt med å få nok ledere til ulike aktiviteter. Hun siterer ofte sin mor, som sa at «Gud mangler ikke folk til sitt rike».

VILLIGE HENDER. På midten av 80-tallet, kom Ida Johnston fra Nord-Irland med en visjon om å drive barnemisjon i området. Ikke lenge etter dukket Kirsti Veiby opp og var med henne i arbeidet. Lakselv misjonsforening har vært grunnstammen på misjonshuset i mange år, med flere trofaste medlemmer. Katrine sier at mange kunne vært nevnt, men det er verdt å trekke frem Helena Holst som trofast har holdt sammen arbeidet i mange år. Hun nevner også mange andre navn; «Ole Andreas Wastvedt, Johannes Sæleset og Kjellfrid Vidjelund var med å bygge opp leirarbeidet. Videre har vi Frøydis Haugen, Per Tore Pedersen, Håvard Frafjord, Sarah Bleakley fra Irland, Sofie Yri Aaberg og Hanna Brennhaug. Torill Kristiansen har bedt fast i mange år for arbeidet og for nesten tre år siden tok Torill og avdøde Kari Isaksen initiativ til ukentlige bønnemøter på misjonshuset. De hadde allerede bedt sammen i mange år hver torsdag. Det er en stor velsignelse for flokken i Lakselv, og arbeidet som drives ut fra denne livgivende kilden.»

Katrine ser mange faktorer sammen når situasjonen er som den er i dag: «Mange trofaste medarbeidere, og mange flere enn de som er nevnt over, har over lang tid har vist stort engasjement, tillit til Gud, godt samarbeid og ikke minst regelmessig bønn. Dette har spilt en stor rolle i fruktene vi ser i Lakselv i dag. Vi må bare gi takk til Gud, for at han kan bruke oss alle, til tross for våre skrøpeligheter», avslutter Katrine.